

חג סוכות | ה'תשפ"ז

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חא"י - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

חג סוכות - שמחת האמונה בצל הספה

"וְשִׂמְחַת בְּחַגְךָ... וְהֵייתָ אִתָּה שְׂמֵחַ"

(דברים ט"ז, י"ד-ט"ו)

יוסף הצדיק נמכר לעבד ונאסר על לא עוול בכפו. הוא לא איבד את אמונתו, ולבסוף אמר לאחיו: "וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה, אֲלֵכִים חֲשַׁבָה לְטֹבָה" (בראשית נ', כ').

משה רבינו נאלץ לברוח ממצרים ולשהות שנים רבות במדין, ולאחר מכן נשא במסירות את עול ההנהגה של עם ישראל.

אהרן לא קינא במשה רבינו כאשר משה נבחר להנהיג את ישראל אלא: "וְרָאָךְ וְשִׂמַח בְּלִבּוֹ" (שמות ד', י"ד). אהרן הכהן איבד ביום אחד את שני בניו, ותגובתו נכתבה בשתי מילים: "וַיִּדַם אֶהָרֹן" (ויקרא י', ג').

דוד המלך נדחה, נרדף והתמודד עם מרד אבשלום בנו, ובכל זאת לא חדל לשיר, להודות ולהלל לה'. מתוך קשייו צמח ספר תהילים, המעניק כוח ונחמה לעם ישראל בכל הדורות.

צריך לכתחילה שהסכך יאפשר לראות דרכו את הכוכבים (שולחן ערוך, אורח חיים תרל"א, ג'). כאשר האדם יושב בסוכה ומרים את עיניו אל השמיים, הוא נזכר שיש מנהיג לבירה ושגם מה שאינו מובן לו נמצא תחת ההשגחה של בורא עולם.

זוהי שמחת חג הסוכות: לא שמחה הנובעת מכך שאין קשיים, אלא שמחה הנובעת מן האמונה שגם בתוך הקושי הקב"ה נמצא איתנו. כשאדם יודע שהוא אינו לבד, הוא יכול לקיים באמת: "וְשִׂמְחַת בְּחַגְךָ... וְהֵייתָ אִתָּה שְׂמֵחַ".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

ה' מצווה אותנו: "וְשִׂמְחַת בְּחַגְךָ", ובהמשך: "וְהֵייתָ אִתָּה שְׂמֵחַ" (דברים ט"ז, י"ד-ט"ו). גם בתפילה אנו מכנים את חג הסוכות: זמן שמחתנו.

אבל כיצד אפשר לשמוח כאשר אנשים רבים מתמודדים עם ניסיונות, קשיים וצרות, לא עלינו?

התשובה טמונה באמונה. אדם המאמין שהכל מאיתו יתברך, שהוא בן אהוב של הקב"ה ושכל המתרחש עימו נתון להשגחה מדויקת, יכול למצוא נקודת שמחה גם כאשר יש לו שאלות. אין זו התעלמות מן הכאב, אלא ידיעה שגם בתוך הסתרה הוא אינו לבד.

בחג הסוכות אנו מזמינים אל הסוכה את שבעת האושפזין: אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרן ודוד (זוהר, פרשת אמור, ק"ג ע"ב). בדרך הדרש ניתן לומר שכל אחד מהם מלמד אותנו כיצד להחזיק באמונה גם בשעת ניסיון.

אברהם אבינו המתין לבן עד גיל מאה, ולאחר מכן נצטווה לעקוד את בנו היחיד. עשרה ניסיונות נתנסה ועמד בכולם (אבות ה', ג').

יצחק אבינו שמע את אביו אומר: "אֲלֵכִים יִרְאֶה לּוֹ הָשָׂה לְעֹלָה בְּנִי" (בראשית כ"ב, ח'). והמשיך ללכת עימו לעקדה מתוך מסירות ואמונה.

יעקב אבינו התמודד עם עשו, עם לבן הארמי ועם ניסיונות דינה ויוסף, ולמרות הכל אמר: "קִטְנִיתִי מְכַל הַחֲסָדִים" (בראשית ל"ב, י"א).

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'ולייט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בת פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבירה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

26/09/2026

ט"ו תשרי תשפ"ז

חג סוכות

הפטרה: "הנה יום"- זכריה י"ד

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
19:50	19:07	17:56	
19:46	19:09	18:13	ת"א
19:48	19:09	18:05	חיפה
19:48	19:09	18:14	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס

ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה

לאליהו ניצרי בן ימנה

וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה - סוכות

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מהן הלכות של חג סוכות? מה הדין כאשר היום הראשון של חג סוכות חל בשבת?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי, רב הקהילה:

מצוות עשה מן התורה לאכול כזית פת בלילה הראשון של חג הסוכות בסוכה. צריך לאכול בלי הפסק בכדי אכילת פרס. **מקורות:** ילקוט יוסף מועדים עמ' קל"ט. חזון עובדיה- סוכות עמ' ק"ח, קי"ב.

יש אומרים שאת הל'כזית פת' שאוכלים בסוכה צריך לאכול בלי לפתן ויש חולקים. מעיקר הדין יוצא ידי חובת אכילת כזית פת בסוכה בלילה הראשון גם כשיש בו תערובת לפתן של סלט או דגים וכיו"ב, אבל נכון לחוש להחמיר בזה.

מכיוון שיש חיוב מהתורה לאכול כזית פת בליל סוכות בסוכה, לכן אם שכח לומר 'יעלה ויבוא' בברכת המזון בליל חג הסוכות, אם נזכר כשאמר 'ברוך אתה ה' - לא יסיים ויאמר 'בונה ירושלים' אלא יאמר: 'למדני חוקיך' ויחזור ל'יעלה ויבוא'. אם חתם 'בונה ירושלים'- יאמר שם: 'ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, אשר נתן (שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה וכו' את יום (השבת הזה ואת יום) חג הסוכות הזה, את יום טוב מקרא קודש הזה. ברוך אתה ה', מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים' וממשיך את ברכת 'הטוב והמטיב'. **הערה:** את המילים בסוגריים אומרים רק אם החג חל בשבת. אם לא נזכר עד שהתחיל ברכת 'הטוב והמטיב' ואמר: 'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם לעד וכו' - יחזור לראש ברכת המזון, אבל אם טעה ביום החג בבוקר ולא אמר בברכת המזון 'יעלה ויבוא', לא צריך לחזור. **מקורות:** ילקוט יוסף- מועדים עמ' ק"מ. חזון עובדיה- סוכות עמ' ק"א-ק"ג.

אם ירדו גשמים בלילה הראשון של החג, פטור מלאכול בסוכה, שנאמר: "בַּסֹּכֶת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים" (ויקרא כ"ג, מ"ב). "תִּשְׁבּוּ- כעין תדורו", מכאן שהמצטער- פטור מן הסוכה. יש חולקים ואומרים כי בלילה הראשון צריך לאכול כזית בסוכה גם אם יורדים גשמים, והעיקר להקל. גם למחמירים, כשיורדים גשמים לא יברכו ברכת 'לישב בסוכה', שספק ברכות להקל. מי שלא אכל בסוכה בלילה הראשון של החג בגלל הגשמים ונכנס לביתו וקידש ובירך 'שהחיינו' בקידוש ולמחרת בבוקר פסקו הגשמים, יש אומרים שיחזור לברך 'שהחיינו' בקידוש ויש חולקים. להלכה ספק ברכות להקל ולא יברך.

על כל איש מישראל מוטלת מצוות נטילת ארבעת המינים (לולב אחד, שלושה הדסים, שתי ערבות ואתרוג אחד) לברך עליהם ולנענע אותם בשבעת ימי החג. אישה פטורה ממצווה זו (לפי מנהג האשכנזים האישה יכולה ליטול בברכה). לא נוטלים לולב בשבת, מכיוון שחכמים גזרו שמא ייטול את הלולב בידו וילך ארבע אמות ברשות הרבים. מצוות נטילת ארבעת המינים זמנה ביום ולא בלילה. כל היום כשר לנטילת לולב. יש נוהגים לברך על הלולב ולנענע אותו בתוך הסוכה ואת הנענועים בזמן אמירת ההלל עושים בבית"כ. אדם שאין לו לולב, יכול לקחת מחבר ב'מתנה על מנת להחזיר' ויוצא בו ידי חובה. גם מי שאיטר יד (שמאלי) נוטל את הלולב ביד ימין ואת האתרוג ביד שמאל. כאשר יו"ט ראשון של סוכות חל בשבת, לא נוטלין לולב שמא יעביר אותו ארבע אמות ברשות הרבים. **מקורות:** שו"ת ס' תרנ"ח ס"ב. כשנוטל את הלולב ביום השני, מכיוון שזו הפעם הראשונה שנוטלו, עליו לברך ברכת שהחיינו. **מקורות:** שו"ע ס' תרס"ב ס"ב.

בשאר הימים מצוות נטילת לולב היא רק מדרבנן, לכן כשיו"ט ראשון חל בשבת ומצוות הנטילה היא רק מדרבנן חלק מהפסולים כשרים בשנה זו. כל הפסולים משום לקיחה תמה- חסר, נקלף, נסדק, וניקב כשרים השנה, אבל הפסולים משום חיסרון הדר, שינוי מראה, ויבש, פסולים גם השנה. **מקורות:** רמ"א סימן תרמ"ו ס"ה.

בְּנִית סֹכָה

הגה"צ רבי משה טורק זצ"ל סיפר, שבאחת השנים, כשחותנו ר' דוד שלזינגר זצ"ל בנה את סוכתו בוינה (או שהיה קודם לכן בעת שגר בהמבורג), הגיעה שכנה גויה להתלונן שהסוכה מפריעה לה. מכיוון שראו שלא מדובר בסיבה מוצדקת אלא בשנאת הדת בלבד, לא שמעו בקולה. הגויה הלכה והתלוננה במשטרה, בעירייה ואף פנתה לבית המשפט. בערב חג הסוכות הביאה מכתב מבית המשפט ובו צו המורה לפנות את הסוכה בעוד שמונה ימים. כשהבינה שהחג בחו"ל נמשך שמונה ימים בלבד, אמרה שבשנה הבאה תביא צו מבית המשפט עוד לפני החג כדי שלא יוכלו לבנות את הסוכה כלל. אמרה לה הגברת שלזינגר: "את מדברת כעת על השנה הבאה?! מי אמר לך שתחיי עד השנה הבאה?", וכך אכן היה, שבמהלך אותה השנה מתה הגויה, ובשנה לאחר מכן בנו את הסוכה ללא הפרעות והתבטלה מחשבתה הרעה. (מעובד מתוך 'זכרו תורת משה')

רְפוּאָה טְבֵּעִית- בְּרִזְל וְהַמוֹגְלוּבִין - הַדֶּלֶק שֶׁמַּעֲנִיק לַגּוֹף אֲנֶרְגִּיָּה- חֵלֶק ב'

♦ **תסמינים אפשריים של מחסור בברזל או המוגלובין נמוך:** ♦ עייפות מתמשכת ♦ חולשה וחוסר אנרגיה ♦ קוצר נשימה במאמץ ♦ סחרחורות ♦ כאבי ראש ♦ דופק מהיר ♦ חיוורון ♦ קשיי ריכוז וזיכרון ♦ תחושת קור בכפות הידיים והרגליים ♦ נשירת שיער ♦ ציפורניים שבירות. **הגורמים השכיחים למחסור בברזל:** ♦ תזונה דלה בברזל ♦ דימומים ממושכים ♦ הריון והנקה ♦ ספיגה לקויה במערכת העיכול ♦ מחלות מעיים מסוימות ♦ תזונה צמחונית או טבעונית שאינה מאוזנת.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
תזרה בתשובה וכו"- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחסי בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב יצחק דב הלוי במברגר זצ"ל

הגאון הרב יצחק דב (זליגמן בר) הלוי במברגר זצ"ל - נולד ב-ה' בחשוון ה'תקס"ח (1807) בעיירה ויסנברון שבפרנקוניה התחתית (בוואריה). בצעירותו למד בישיבת פיורדא. כשהיה בן עשרים הוסמך לרבנות, אך בעקבות פטירת אביו נאלץ לחזור לוויסנברון והתפרנס ממסחר זעיר, עד שנתמנה לרב המקום. בהמשך התמנה לעוזרו של גאון הדור הרב אברהם בינג, רב מחוז וירצבורג. לאחר פטירת הרב בינג בשנת ה'תר"א (1841) התמנה במקומו לכהן כרב הראשי של מדינת וירצבורג, תפקיד שבו כיהן כ-37 שנים, ושם כיהן גם כראש הישיבה.

הרב במברגר היה ממנהיגי היהדות הנאמנה והאורתודוקסיה בגרמניה ופעל רבות למען הקהילות. פעל להקמת בתי ספר, בתי מדרש ומוסדות צדקה, ועמד בראש מפעלים לאיסוף כספים עבור היישוב הישן בארץ ישראל. בשנת ה'תרכ"ד (1864) הקים בוירצבורג בית מדרש למורים-רבנים ('הסמינר למורים'), שהשפעתו הייתה אדירה והצמיח דורות של מחנכים ורבנים בגרמניה. פסקיו והנהגתו התאפיינו בעומק, בחריפות ובפסיקה הלכתית מובהקת.

ניהל התכתבות תורנית והלכתית ענפה עם גדולי דורו. נפטר ביום טוב שני של חג הסוכות, ב-ט"ז תשרי ה'תרל"ט (1878) בוירצבורג כבן 70. הלווייתו נערכה בהכבד הסמוכה, שם נטמן, והשתתפו בה המוני רבנים ואישי ציבור מכל רחבי גרמניה. את מקומו ברבנות וירצבורג מילא בנו, הגאון הרב נתן.

אבא: ר' שמחה (סוחר). **אמא:** מרת יהודית. **אשתו:** מרת קילה (בת הגאון ר' זעקל לייב וורמסר, אב"ד פולדה). **בניו:** הגאונים ר' שמחה (אב"ד אשפנבורג), ר' משה אריה (רב בבאד-רבקה (נישאה לר' פנחס זליגמן פרום, רב בבאד הומבורג), מרת שרה (נישאה לר' יצחק אונא), מרת מרים (נישאה לר' צבי הירש אהרנרייך). **מרבתי:** הגאונים ר' אברהם בנימין זאב המבורג, ר' אברהם בינג, ר' מנדל קרגוי (מנדל קראגו בפירט). **מספריו:** **ימלאכת שמיים** - הלכות כתיבת סת"ם **יאמירה לבית יעקב** - הלכות חלה, הדלקת הנר ומליחה **ימורה לזובחים** - הלכות שחיטה ובדיקה **ינחלי דבש** - הלכות חליצה **ישערי שמחה** - הלכות (מבוסס על ספר העיתים) **ייד הלוי** - שו"ת **יקרא באמת** - חידושים על דרשות 'אל תקרי' בש"ס ובמדרשים **יוסף אומץ** - הלכות ומנהגים.

מספר יהודי, תלמיד חכם מופלג המרביץ תורה ברבים: "אני ועוד כחמשת אלפים צאצאים הגרים ברחבי העולם, כולם בני תורה ויראי ה' ויש ביניהם גם תלמידי חכמים מופלגים, והכול בזכות אמירת 'שלום' אחת. ומעשה שהיה – כך היה: יעקב, סבא רבא שלנו, נולד בבית חרדי שומר תורה ומצוות. בבחרותו נפטר אביו, ורוחות ההשכלה שנשבו בעוז באותו הזמן גרמו לו אט-אט לנטוש את קיום התורה והמצוות ל"ע. מיום ליום הוא הידרדר יותר ויותר, עד ששמר על מצוות בודדות בלבד, רק כדי להשקיט את מצפנו.

באחד הבקרים התעורר משנתו ונזכר כי אותו היום היה יום פטירת אביו המנוח, שביקש ממנו לפני פטירתו להקפיד לומר עליו קדיש ביום היארציט לעילוי נשמתו. בבוקר עוד חשב להתעלם ולשכוח מהמשימה המוטלת עליו, אך מצפנו היהודי ורגשותיו לאביו המנוח לא נתנו לו לעשות כן, והוא החליט כי יאמר היום קדיש בביה"כ. במקום מגוריו החדש עדיין לא דרך בביה"כ ולא ידע היכן הוא ממוקם. הוא פסע ברחובות העיר וירצבורג, הסתכל על השלטים ועל חזיתות הבניינים וחיפש את ביה"כ. לאחר שעה ארוכה ובסיוע עוברים ושבים, הגיע אל בית-הכנסת המפואר. הוא עמד בדלת והתחיל לפסוע פנימה בצעדים מהוססים, תוך שהוא תוהה איך יקבלו את פניו-בחור שעזב את דרך היהדות, שניכרים על פניו אותות השפעת רוחות ההשכלה, ושמבקר בביה"כ רק כדי לומר קדיש על אביו ביום היארציט.

יעקב השמיע לעצמו בשקט אנחת רווחה עת ראה שהציבור אוחזים כבר בתפילת שמונה עשרה של מנחה, ואף אחד לא הבחין כשהשתחל לירכתי בית הכנסת. הוא המתין בסבלנות לסוף התפילה, ואז פתח בקול רם באמירת קדיש לעילוי נשמת אביו המנוח. התפילה הסתיימה, ובעוד יעקב חושב באיזו דרך יצא באופן שבו לא יפגוש בעיניהם של המתפללים, התקרב אליו יהודי נשוא פנים, שעל פניו חיוך רחב, והציג את עצמו כרב העיר, רבי יצחק דוב הלוי במברגר זצ"ל. "שלום עליכם", פתח הרב את שיחתו עם הבחור. הוא התעניין לשלומו ובאשר למצבו בחיים היומיומיים בלבביות כנה ואמיתית כזו, שבכוחה לפתוח לבבות של אבן. הרב אף ביטא בפניו את התפעלותו והערכתו הרב ממנו, שעל אף רוחות ההשכלה הסוחפות צעירים בגילו לפרוק לגמרי עול תורה ומצוות, יעקב לא נסחף בזרם העכור והוא שומר בנאמנות על המסורת ועל הקשר ליהדות ולמצוות.

יעקב עמד כמאובן וגורנו נחנק מהתרגשות. דמעות עקשניות נקוו בעיניו וטשטשו את ראייתו, ועוד ועוד דמעות התאספו בעיניו. בבת אחת הן פרצו והתגלגלו במורד לחייו הקרות – דמעות של פורקן נפשי, דמעות של מים קרים על נפש עייפה. דמעות של געגועים עזים לעולם החמים והטהור אותו עזב, דמעות של התרפקות על מילותיו החמות והאהובות של רב העיר, שידע להעריך בכנות את מאמציו לשמור על קשר ליהדות. יעקב יצא מבית הכנסת ומחשבות חרטה הציפו אותו. רוח טהרה עברה עליו והוא התחיל לשוב אל אביו שבשמיים ולחזור אל כור מחצבתו. שנתיים אחרי אמירת הקדיש, יעקב כבר עמד תחת חופתו בחור ירא שמיים ומקפיד על קלה כחמורה. כלתו אף היא שומרת מצוות ומבית חרדי מובהק. יחד הם הניחו את היסודות לבניין איתן והקימו בית נאמן בישראל כדת משה וישראל. במהלך השנים נולדו להם שלושה עשר ילדים בלי עין הרע, וכולם ללא יוצא מן הכלל הלכו בדרך הישרה, בשביל התורה והמצוות, אותו סלל האב ביגיעה רבה יחד עם האם.

כיום, מאה וחמישים שנה אחרי אמירת הקדיש ההוא, מונים צאצאיו למעלה מחמשת אלפים נפשות בלי עין הרע, כן ירבו, כאשר כולם ללא יוצא מן הכלל שומרי תורה ומצוות, וחלקם הגדול תלמידי חכמים עצומים, מהם מרביצי תורה וחסידות ידועים. אחד מאלפי צאצאיו של אותו יעקב שסיפר את המעשה, אמר: "תארו לעצמכם שהרב במברגר זצ"ל לא היה מחליט בדעתו לגשת לאותו בחור אורח, לשאול בשלומו ולהעניק לו מילה טובה והערכה כנה, מי יודע מה היה קורה? הוא היה עולה לשמיים לתת דין וחשבון על מעשיו בעולם הזה, וחמשת אלפים נשמות היו מקבלות את פניו וזועקות לעומתו: 'למה לא הצלת אותנו?! עם מילה טובה אחת, עם חיוך קטן אחד היית מביא אור לנשמותינו, פעולה טובה אחת יכולה להיות משמעותית ומשפיעה לנצח נצחים!'". (מעובד מ'ווי העמודים')

ביום מן הימים בחצרו של הצדיק רבי אלימלך מליז'נסק הופיע אורח לא שגרתי. מראהו החיצוני העיד על מוצאו הגרמני וחזותו המודרנית. הוא עורר תשומת לב, בפרט שהיה יחיד בחזותו על רקע הנוף החסידי בסביבה.

האורח נכנס לבית המדרש פנימה וישב באחת הפינות. אותה שעה שהה הרבי בחדרו שבבית המדרש. לא חלפו דקות, ושמשו של הרבי יצא מחדרו והודיע כי הצדיק ייכנס עתה לתפילת מנחה, שלא בזמן הקבוע.

הדבר עורר תמיהה בקרב החסידים. התמיהה גדלה שבעתיים כאשר הרבי נכנס לביהמ"ד, ובמקום לפנות למקומו פילס את דרכו בין המתפללים עד שהגיע לאורח.

בחימות רבה לחץ רבי אלימלך את ידו, לקחו עימו לעבר מקומו במזרח האולם והושיבו לצידו. אחרי התפילה הוליכו הצדיק בכבוד גדול לחדרו. הצדיק והאורח הסתגרו בחדר ושוחחו שעות רבות.

היו ששיערו כי אולי הוא שר חשוב שביכולתו לבטל גזרות. אחרים סברו כי לנוכח הכבוד והידידות שהפגין כלפיו הצדיק, נראה שמדובר באישיות נעלה יותר. אבל תשובה החלטית לא הייתה בידי איש.

החסידים הטילו את המשימה על ר' אלעזר הצעיר, בנו של ר' אלימלך, שינסה לגלות את זהות האורח. בינתיים הסתיימה הפגישה ור' אלימלך יצא ללוות את האורח. השניים הרעיפו ברכות לבביות ונפרדו מתוך חיבה יתרה.

ר' אלעזר המתין לשעת הכושר, נכנס לאביו וניסה לברר מי האורח המסתורי. הצדיק השיב: "יום יבוא ותדע". הבן הבין כי בכך חתם אביו את דבריו ולא ניסה לשאול עוד. הדבר נשאר סתום, ובמשך הזמן העניין נשכח.

עברו שנים. שנה אחת היה מחסור קשה באתרוגים. מצוות ארבעת המינים הייתה חביבה ביותר על רבי אלימלך, והוא נהג לקיימה בהידור רב. הוא ביקש מבנו, ר' אלעזר, לצאת לגרמניה, כי השמועה אמרה שבסביבות העיר המבורג שבגרמניה ניתן להשיג אתרוגים מהודרים.

ר' אלעזר יצא לדרך בציווי אביו. מדי פעם בפעם נאלץ לתפוס מחסה מפני מזג האוויר הסוער ששרר בחוץ. ר' אלעזר הגיע להמבורג באיחור רב והבין שכבר לא יתאפשר לו לחזור לליז'נסק לפני חג הסוכות.

בלית ברירה נאלץ לעשות את החג בהמבורג, הרחק מביתו ומהחצר החסידית, לא לפני שיידע בכך את אביו ומשפחתו. תחושת בדידות אפפה אותו. הוא נכנס לבית הכנסת המקומי וסיפר לגבאי כי הוא זקוק לאירוח לימי החג. במהירות רבה סודר בעבורו מקום, על פי תורנות

מסודרת שהייתה נהוגה בקהילות גרמניה. בסיום התפילה פנה אליו המארח והזמין לבוא עימו. הם צעדו בין בתי הרובע, שהפאר וההדר ניכרו בהם היטב, עד שהגיעו לבית המארח. בני הבית קיבלו את פניהם בברכת חג חגיגית, ומיד הגיעו משרתים לעמוד לשירותם.

הבית נצץ מכלי זהב שעמדו בכל פינה. ר' אלעזר, שלא הכיר חיי עושר כאלה, תמה ושאל את עצמו: האם גם את המצוות הם יודעים לקיים בהידור רב כמו הפאר שסביב?

חג הסוכות הגיע. לאחר תפילת מעריב של ליל סוכות פנו ר' אלעזר ומארחו להיכנס לסוכה. כשנכנס לסוכה ראה כי קישוטי כסף וזהב עיטרו את דפנותיה. נראה כי המצוות אכן קוימו בהידור רב, בהתאם לפאר וליופי שסביב.

לפני שהתחילה הסעודה סימן בעל הבית למשרת, וזה הכניס לסוכה כורסה מפוארת. בעל הבית קם וקרא: "ברוך הבא, סבא ר' אברהם!". האורח תמה, אבל חשב שזה ממנהגי קהילות גרמניה.

למחרת, עם רדת הלילה השני, חזר המחזה ונשנה. המשרת הכניס כורסה ובעל הבית קרא: "ברוך הבא, סבא ר' יצחק!". כך גם בימים הבאים: בכל לילה נוספה כורסה מפוארת והוכרז שמו של האושפיזין האורח.

להכנסת אורחים חגיגית ולבבית זכה ר' אלעזר. מעולם לא ראו עיניו עושר ופאר שכזה. בסעודות שוחח עמו בעל הבית שיחות נימוסיות בלבד, ור' אלעזר, שרצה מאוד לשאול את בעל הבית לפשר המנהג, התקשה למצוא הזדמנות נאותה. אולם באחת הסעודות אזר עוז ושאל את מארחו לפשר הדבר. המארח ענה בתמיהה: "הרי כשבאים אלינו שבעת האושפיזין, רועי ישראל, ודאי יש לכבדם ולהכין להם מושב ראוי". החסיד שאל בהשתוממות: "האם אתה רואה אותם?". בעל הבית הביט באורח והחזיר בשאלה: "האם אינך רואה אותם?".

באותו רגע קלט ר' אלעזר כי המארח אינו אדם פשוט. הוא ביקש לזכות גם לראות את האושפיזין. בעל הבית שמע את בקשתו והשיב כי עליו לבקש את הסכמת האושפיזין עצמם.

בערב הבא אמר כי מאחר שלא זכה לכך בלילה הראשון, לא יוכל עכשיו לראותם. ר' אלעזר הצטער, אבל התנחם שזכה לשבת בסוכת הצדיק עם שבעת הרועים.

בתום החג נפרד ר' אלעזר בחום ממארחו ושב לליז'נסק. בהתרגשות נכנס לאביו ורצה לספר את שעבר עליו, אלא שאביו הקדימו: "קיימתי את הבטחתי להודיע לך מיהו היהודי מגרמניה שביקר אצלי. זה היה המארח שלך בחג הסוכות. אשריך שזכית להתארח אצל אחד מ-ל"ו הצדיקים הנסתרים בדורנו, ואף לשבת בשולחן אחד עם שבעת הרועים".

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורחבי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקינן זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל לטיף בן פרוחה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
---	--	---	---

לע"נ

תנצב"ה